

Kommunalbestyrelsen en Dag sender Bud efter denne Amtsskolesekretær, møder han ikke alene som tilsynsførende, men som Medlem af Direktionen og derigennem som Lærerpersonalets overordnede, og han møder da med en ganske anden Autoritet og Myndighed, end Skolekonsulenten kan møde med. Fra Venstres Side har man villet forsvare Amtsskolesekretærposten ved at sige, at det blev en Anciennetetspost for Lærerpersonalet, idet ingen kunde ansættes som Amtsskolesekretær, medmindre man havde virket i Folkeskolens Tjeneste i 10 Aar. Ja, men den samme Bestemmelse gælder for Amtsskolekonsulenten, det samme Krav stilles til ham; Ministeriet kan ganske vist i enkelte Tilfælde fravige denne Bestemmelse, men den almindelige Regel er den, at Amtsskolekonsulenten skal have virket i Skolens Tjeneste i 10 Aar, inden han kan udnævnes til Konsulent.

Som jeg nævnte før, har der været megen Strid om denne Stilling, og den vil sikkert ikke blive mindre i den paagældende Tid. Et Medlem af Kommissionen, det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard, skrev i 1923, da Skolekommissionen havde afgivet sin Betænkning, en Række Artikler om Kommissionens Arbejde og kom i disse Artikler ogsaa ind paa en Omtale af Amtsskolekonsulenten. Det ærede Medlem mente, at disse Konsulentstillinger vilde blive uden Betydning, fordi de ældre Lærere i Regelen ikke er meget for at modtage Vejledning, og de yngre Lærere skal først og fremmest have deres Vejledning paa Seminariet og derefter hos de ældre Lærere, som de kommer til at arbejde sammen med ved større Skolevæsen, og endelig ved den kollektive Vejledning gennem Instruktionskursus.

Jeg tror nu, at det ærede Medlem her tager noget fejl i sin Bedømmelse af Lærerne. For det første vil jeg dog antage, at selv om ældre Mennesker maaske ofte er mindre tilbøjelige til at ville modtage gode Raad og Vejledning, vil vore Lærere dog i al Almindelighed ikke være uimodtagelige for et godt Raad fra en Amtsskolekonsulent. Og hvad de yngre Lærere angaar, tror jeg nok, vi kan sige, at naar en ung Mand eller Kvinde i 21—22 Aars Alderen gaar ud fra et Seminarium, har de ikke meget Kendskab til praktisk Undervisning; det er jo heller ikke saa nær alle de unge Lærere eller Lærerinder, der kommer til at virke ved større Skolevæsen, hvor der er ældre Lærere, som kan yde Vejledning. Nej, disse unge Mennesker staar famlende og usikre i hele deres Undervisningsmetode, og jeg tror, det vilde være til stor Gavn for de unge Lærere

og Lærerinder, om man i Amterne havde en Konsulent, der nu og da kunde give dem den ønskede Vejledning. Og hvad Instruktionskursus angaar, er det jo Mening, at Amtsskolekonsulenten i saa Henseende skulde være en drivende og vejledende Kraft.

Det er min Opfattelse, at selv de dygtigste Lærere dog maaske ogsaa nu og da kan have lidt Lærdom behov, og jeg tror ogsaa, at de virkelig dygtige Lærere med Glæde vil hilse en Amtsskolekonsulent velkommen. De Lærere, som efter deres egen Mening er fuldkomne, vil naturligvis ikke gerne se en Konsulent komme indenfor Skolen; men jeg har nu den gode Tro til det danske Lærerpersoneal, at vi ingen Lærere har, som føler sig fuldkomne med Hensyn til Undervisningsmetode og Kundskaber. Jeg tror, at alle vore Lærere og Lærerinder er i fortsat Udvikling med Hensyn til at erhverve sig Kundskaber, og de vil sikkert derfor alle med Glæde hilse Konsulentens Ankomst til Skolen ud fra den Betragtning, at de derved kan lære noget nyt.

Et andet Medlem af Kommissionen, et tidligere Medlem af dette høje Ting, Højskoleforstander Nørgaard, har for kort Tid siden i Bladet „København“ skrevet en Artikel om Amtsskolekonsulenterne. Jeg indrømmer, at hvis det skulde gaa paa den Maade, som Hr. Nørgaard skildrer, vilde det være frygteligt. Det var et sandt Rædselsbillede af Konsulenternes Virksomhed, Hr. Nørgaard her oprullede. Hr. Nørgaard saa i Aanden alle disse Konsulenter med hele deres Stab af Medhjælpere fare Landet rundt i Fordbiler, spredende Skræk og Rædsel, hvor de kom frem, fordi de vilde indføre autoriseret Undervisning, Ensartethed, Uniformering, Spændetøje o. s. v. Det var et meget stærkt Angreb, som Hr. Nørgaard her rettede mod dette Lovforslag og Bestemmelsen om Amtsskolekonsulenter, og jeg maa sige, at for mig er det ubegribeligt, at en ellers fornuftig Mand og en Mand, der igennem Skolekommissionens Arbejde har haft Lejlighed til at blive belært om, hvad Hensigten er med disse Skolekonsulenter, har kunnet fremsætte de Paastande, der her er Tale om.

Men Hr. Nørgaard gik endnu videre og sagde, at man ved at indføre Amtsskolekonsulenter tager med den ene Haand, hvad man giver med den anden Haand. Det er jo ganske fejlagtigt. Jeg er ikke i Tvivl om, hvorhen Hr. Nørgaard mener, denne Adresse skal vendes, det er selvfølgelig mod Socialdemokratiet, der altid eller i hvert Fald meget ofte bliver beskyldt